

DONDERDAG
JANUARI

21

Was Daniël een nepprofeet?

De profeet Daniël schreef rond 530 v.Chr. over hoe het Medo-Perzische en Griekse koninkrijk elkaar zouden opvolgen. Ook profeteerde hij over Antiochus Epiphanes, die pas 300 jaar later leefde. Dat deed hij zo gedetailleerd dat sceptici denken dat het boek Daniël pas ná de gebeurtenissen in 165 v.Chr. is geschreven, en dat de profetie van Daniël dus een 'achteraf-profetie' was. Wie heeft er gelijk?

Porphyrus, een Griekse filosoof (234-305 n.Chr.), was een van de eersten die de betrouwbaarheid van de Bijbel aanviel. Hij vond de profetieën in Daniël 'te goed om waar te zijn', dus moest het boek wel een paar eeuwen na de feiten zijn geschreven. Critici tijdens de Verlichting gaven ook als argument dat Belsazar nooit heeft bestaan. Maar in 1853 ontdekten archeologen de Nabonidus-cilinder, gemaakt in opdracht van Nabonidus, de vader van Belsazar. Nabonidus was de laatste koning van Babylon en maakte Belsazar mede-koning over heel het rijk. Daarom werd Daniël derde in het koninkrijk (Daniël 5:7,29); na Nabonidus en Belsazar was hij de machtigste man. Dit feit kon Daniël niet weten als hij veel later had geleefd dan de zesde eeuw v.Chr. Ook de taal die het boek Daniël gebruikt, wijst op de zesde eeuw v.Chr. Er staan namelijk oud-Perzische woorden in die niet meer na 330 v.Chr. tegenkomt. Ook het Aramees – dat ongeveer de helft van het boek beslaat – is oud, en is zelfs in een keizerlijk dialect geschreven, wat goed past bij Daniëls positie. Al deze gegevens laten zien dat Daniël zeker geen fraudeur was en dat de Bijbel het betrouwbare Woord van God is.

DONDERDAG
FEBRUARI

11

Wak onder een brug

Schaatsers worden soms onaangenaam verrast door een wak, dat zich bijvoorbeeld onder een brug heeft gevormd. Waarom juist daar?

Iedereen die bij koud weer zijn auto naast een muur parkeert, weet dat de ramen aan de muurkant minder snel bevroren. Veel mensen denken dat dit komt doordat de muur de uitgestraalde warmte van de auto weerkaatst, zodat de ruiten minder sterk afkoelen. Toch ligt het iets anders. Bij bewolkte hemel zal in de winter de temperatuur niet zo sterk zakken. Je moet namelijk weten dat elk voorwerp, al is het nog zo koud, warmte uitstraalt. De grond doet dat, maar de wolken erboven doen dat ook. Die wolken fungeren dan als een soort 'kacheltje', dat voorkomt dat de temperatuur te ver daalt. Zo zal ook het ijs onder een brug vaak minder dik zijn door de warmte die de brug uitstraalt. Dit effect speelt ook een rol in de ruimtevaart. Een sonde die infrarode straling ('warmte') uit het heelal registreert, moet om deze reden zeer sterk worden gekoeld, tot wel 270 graden onder nul. Dat ligt dicht bij het absolute nulpunt (de koudst mogelijke temperatuur). Anders zou deze sensor ook zijn eigen warmtestraling gaan meten. En dat is niet de bedoeling.

VRIJDAG

MEI

28

Keuringsdienst van baarden

Je hoeft tegenwoordig maar een moderne herenkapsalon binnen te stappen of het wordt je onder de neus gewreven: een baard is hip. Maar ruim driehonderd jaar geleden dacht tsaar Peter de Grote daar heel anders over...

In het oude Rusland waren baarden – bijna letterlijk – heilig. De geestelijkheid preekte zelfs dat het godslasterlijk was om gladgeschoren door het leven te gaan. Maar daar had tsaar Peter de Grote geen boodschap aan. Hij wilde zijn rijk moderniseren en maakte daarvoor een reis door Europa om de kunst af te kijken. Het eerste wat hij deed toen hij terugkwam in Moskou, was eigenhandig zijn mes in de baarden van zijn hofhouding zetten. Op zijn tocht had hij namelijk gemerkt dat veel westerlingen de Russische kinbeheading maar belachelijk en ouderwets vonden. Vanaf 1689 was het in heel Rusland verboden om een baard te dragen – boeren en geestelijken uitgezonderd. Wie erg aan zijn baard gehecht was, mocht een speciale belasting betalen om zich van het scheren te vrijwaren – een bedrag dat kon oplopen tot wel honderd roebel (omgerekend naar nu is dat ongeveer 12.000 euro)! Gelukkig is de echte heiligheid niet afhankelijk van het al dan niet hebben van gezichtsbeheading...

VRIJDAG

AUGUSTUS

13

De toren van... Mexico?

De geschiedenis van de toren van Babel is bij velen bekend. Na de spraakverwarring verspreidden de volkeren zich over de aarde en namen hun ideeën mee. Wist je dat je dit terug kunt zien in de bouwwerken van deze volkeren?

Er zijn verschillende aanwijzingen dat alle volken een gemeenschappelijke voorgeschiedenis hadden die overeenkomt met wat je in de eerste hoofdstukken van de Bijbel leest. Zo hebben volkeren over heel de wereld mythes over een wereldwijde vloed (waarover je meer kunt lezen in het gelijknamige boek *De wereldwijde vloed*, ISBN 9789059990173). Maar ook in de architectuur vind je aanwijzingen. Zo is de basisvorm van de toren van Babel, waarschijnlijk een ziggoerat, op veel plekken terug te vinden. Een ziggoerat is een piramide-achtig bouwwerk met meerdere lagen en bovenop een tempel voor een godheid. Het woord komt uit het Akkadisch en betekent iets als 'punt' of 'hoogte'. Ziggoerats vind je voornamelijk in het Midden-Oosten, maar vergelijkbare torens zijn er ook in Iran, Egypte (de bekende piramides), Mexico, Java, Italië, China en zelfs in Noord-Amerika. Doordat deze bouwwerken overal ter wereld voorkomen, denken sommigen dat aliens de bouwideeën aan de mensen gaven. Maar de Bijbelse geschiedenis biedt een veel betere verklaring.